

BELEGGINGEN

tegen de voordeligste voorwaarden
op NAAM of aan TOONDER

**HYPOTHEKEN
VERZEKERINGEN**

bij de N.V.

Centrale Hypotheek- & Verzekeringskas

onderneming beheerst door K.B. 42 van 15 december 1934

GULDENVLIESLAAN, 83, BRUSSEL

Voorzitter-afgev. Beheerder
E. F. BRIEVEN

o/voorzitter
Adiel DEBEUCKELAERE

Mededelingenblad van het

V.V.A.

(Voorheen A.V.O.H.V.)

Inhoud

De tweede mars op Brussel
Oproep van het V.V.A.
Oproep van het Vlaams Aktiekomitee Brussel
en Taalgrens

Leuven Vlaams grondgebied

Vive Bruxelles

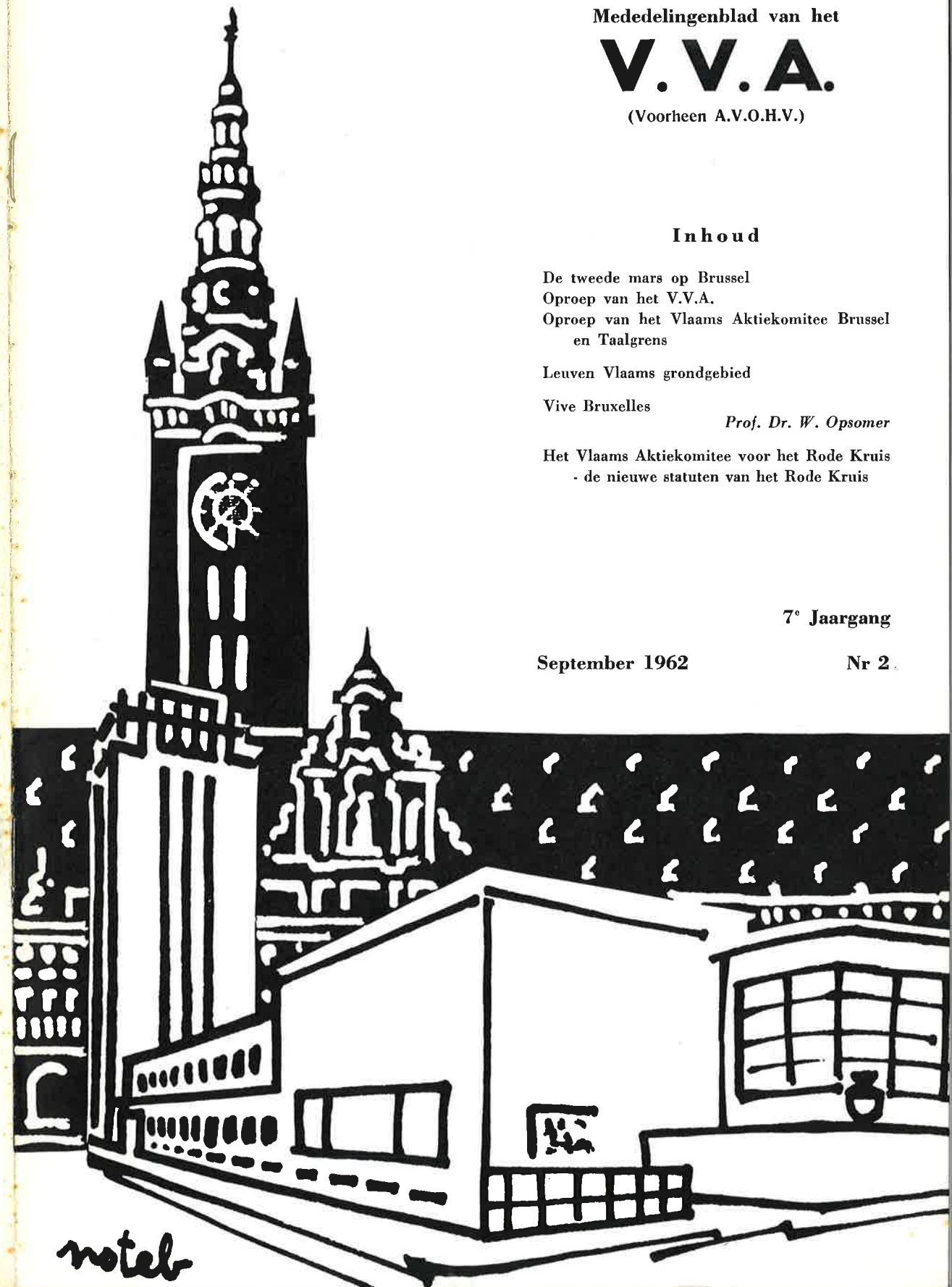
Prof. Dr. W. Opsomer

Het Vlaams Aktiekomitee voor het Rode Kruis
- de nieuwe statuten van het Rode Kruis

7° Jaargang

September 1962

Nr 2

ZUIGELINGEN-EN DIETVOEDING
VAN EIGEN BODEM
HOOGSTE KWALITEIT

gracilac

volle gezuurde melk
voor zuigelingen

premalac

half-afgeroomde
gezuurde melk
voor zuigelingen

Diédex

voedingsuiker

annalac

zoutloze half-vette melk

desal

zoutloze melk voor
toekomstige moeders

plenolac

volle melk

**DIADAL N.V. NOSTA
OPWIJK**

MEEST MODERNE EN WETENSCHAPPELIJKE DIETVOEDING

J. Plet

MEDEDELINGENBLAD

VAN HET

VERBOND DER VLAAMSE ACADEMICI

REDAKTIESEKRETARIS : M. Reynders, Vlamingenstraat, 130, Leuven (Tel. 016.238.97)
BEHEER : Sekr. v/h V.V.A., E. Jacquainlaan, 126, Brussel (Tel. 02-18.68.20 ; P.R. 42.92.38)

De tweede Mars op Brussel

Oproep van het Verbond der Vlaamse Academics

Het bestuur van het V.V.A. roept hierbij zijn leden op om zo talrijk mogelijk deel te nemen aan de tweede mars naar Brussel, mede ingericht door onze vereniging.

Wij betogen in onze hoofdstad Brussel voor ons recht om als volwaardige volks-gemeenschap erkend te worden en — meer bepaald als aangesloten vereniging bij het Vlaams Aktiekomitee Brussel en Taalgrens — voor het leggen van de twee onmisbare grondslagen die ons taalgebied tegen gebiedsroof zullen beveiligen : de onmiddellijke en degelijke oplossing van de problemen Brussel en taalgrens.

Wij betogen in de eerste plaats voor een rechtvaardige oplossing van het probleem Brussel. Een beperking van het hoofdstedelijk gebied tot redelijke verhoudingen mag niet meer uitgesteld worden. De onmiddellijke indijking van het tweetalige Groot-Brussel (Vlaamse grond tot in 1830) binnen de huidige agglomeratiegrenzen, is de meest dringende eis, het eerste en belangrijkste probleem voor Vlaanderen. Geen enkele toegeving rond Brussel kan nog aanvaard worden; geen zogenaamde faciliteiten — in welke vorm of onder welke voorwaarde ook — mogen in de randgemeenten toegestaan worden : hier wordt beslist over de toekomst van Vlaams Brabant.

Wij betogen voor een rechtvaardige, nauwkeurige en volledige afbakening van de taalgrens in heel België, volgens objectieve normen, en tegen een regeling op grond van plaatselijke politieke belangen, van tot referendum ontaarde talentellingen of van koopjes tussen partijen.

Geen Vlaamse gemeenten of gehuchten mogen prijsgegeven worden : slechts wat naar aard en taal onbetwistbaar Waals is, hoort bij Wallonië.

Alleen de uitschakeling van alle taalimperialisme door de redelijke en eerlijke erkenning van de streektaal als enige officiële taal in elk der drie Belgische taalgebieden (Nederlands in Vlaanderen, Frans in Wallonië, Duits in het Duitstalig gebied van Oost-België) kan uiteindelijk taalvrede tot stand brengen.

De regeling van de problemen Brussel en Taalgrens duldt geen uitstel meer : om onze eis voor een goede oplossing kracht bij te zetten zullen wij op 14 oktober allen te Brussel zijn.

Oproep van het Vlaams Aktiekomitee

Brussel en Taalgrens

Wij staan voor de grote betoging van 14 oktober 1962.

Het overrompelend sukses van de eerste Mars op Brussel was het gevolg van de eendrachtige samenwerking van Vlamingen van alle opinies, uit alle standen van onze bevolking. De resultaten van deze Vlaamse eendracht waren : de definitieve afschaffing van de talentelling, de oprichting van Sidmar en — vooral — het ontstaan van een werkelijke Vlaamse macht.

Nu roepen wij U op voor de Tweede Mars. Inderdaad, de regering wil voorbijgaan aan de eendrachtige wil van de Vlaamse gemeenschap, zo overduidelijk tot uiting gebracht in de Eerste Mars op Brussel. Uw verdubbelde aanwezigheid moet bewijzen dat de Vlaamse eendracht en de Vlaamse macht geroeid zijn tot een overweldigend feit dat voortaan het openbaar leven van dit land zal beheersen.

De snelle eenwording van Europa laat ons slechts korte tijd om voorgoed een einde te maken aan onze kulturele, sociale en economische achterstand en achterstelling. Indien wij, Vlaamse arbeiders, bedienden en ambtenaren, landbouwers en zelfstandigen, niet voorgoed willen ten onder gaan in de samensmelting van de machtige naties die ons omringen, moeten wij binnen de kortst-mogelijke tijd gedaan maken met de ondemokratische heerschappij, die een beperkte groep frankofone bevoorrechten nog steeds uitoefent over onze openbare instellingen en over het bedrijfsleven in dit land.

Daarom willen wij op 14 oktober 1962 te Brussel betogen :

- voor onmiddellijke taalgrensafbakening;
- voor volstreekte homogeniteit van de Vlaamse gemeenschap;
- zonder « faciliteiten » voor frankofone bourgeois in de Brusselse randgemeenten;
- zonder kastescholen voor a-sociale bevoorrechten om het even waar in Vlaanderen;
- voor bevordering en vernederlandsing van het economisch leven in Vlaanderen, in dienst van de Vlaamse gemeenschap;
- voor een werkelijk tweetalige hoofdstad, die Vlaams moet zijn voor de Vlamingen, zoals zij Frans is voor de frankofonen.

Zo moet 14 oktober 1962 de definitieve bekrachtiging worden van onze besliste wil, de maatschappij en instellingen van dit land te hervormen tot een staatsgemeenschap, waar twee volkeren harmonisch zullen samenleven, en waar eindelijk voor de Vlamingen rechtvaardigheid, gelijkheid en voorspoed zal heersen.

Leuven Vlaams grondgebied

Standpuntverklaring van het V.V.A. betreffende

de verhoudingen naar buiten der Leuvense Universiteit (*)

Het dagelijks bestuur van het V.V.A., in vergadering bijeengekomen op 23-2-62,

heeft met verbazing kennis genomen van het initiatief der Franstalige professoren der universiteit van Leuven, waarbij zij oordelen dat, met het vooruitzicht op de bestendiging van het nationaal karakter der Leuvense universiteit, de wetgeving het aan de Leuvense universiteit mogelijk dient te maken alle Belgen te onthalen mits eerbiediging van eigen taal en kultuur;

stelt vast dat, volgens het bulletin van parlementaire vragen en antwoorden, het aantal leerlingen met Frans taalstelsel te Leuven en Heverlee (schooljaar 1961-62) 947 bedraagt, uitsluitend ingeschreven in het vrij onderwijs; (**)

kan onmogelijk dulden dat het behoud van een tweetalige universiteit te Leuven een gevaar zou beduiden voor de gaafheid en de homogeniteit van de Vlaamse gemeenschap;

is derhalve van oordeel dat de thans bestaande wantoestanden in het vrij onderwijs te Leuven en te Heverlee moeten uitgeschakeld worden, dat alle taalfaciliteiten in het onderwijs en op administratief gebied in het arrondissement Leuven dienen geweerd en dat alle wetsontwerpen strijdig met het eentalig Vlaams karakter van het arrondissement Leuven ten stelligste dienen afgewezen.

(*) Wat de interne structuur der Leuvense Universiteit betreft, heeft de Centrale Raad van het V.V.A. op 28.IV.62 insgelijks zijn houding bepaald doch heeft tevens besloten de standpuntverklaring desaangaande vooralsnog niet aan de pers mede te delen.

(**) Kleuteronderwijs :

Vrije gesubsidieerde bewaarschool, Broekstraat 2, Leuven	46
Lager onderwijs :	
Vrije gesubsidieerde lagere school; Hertogstraat, 240, Heverlee	126
» » » » Brusselsestraat 332, Leuven	211
» » » » de Beriotstraat 14, Leuven	62
» » » » Broekstraat 2, Leuven	156

Middelbaar onderwijs :

Institut du Sacré-Cœur et de l'Immaculée Conception, Chaussée de Namur 355, Heverlee	190
Institut Paridaens, Place Père Damien 12, Louvain	8

Normaal onderwijs :

Ecole normale privée pour garçons, Boulevard de Tervueren 101, Heverlee	26
Ecole normale privée agréée pour filles, Place Père Damien 12, Louvain	100
Ecole normale privée pour garçons, Boulevard de Malines 2, Louvain	22

« Vive Bruxelles »

door Prof. Dr. W. Opsomer

Wij zijn Brussel.
Men spreekt over een Vlaamse Werkelijkheid.
Ze zou méér dan 60 % van de Staatsbevolking vormen.
Wij hebben er geen belangstelling voor.
Waar geen belangstelling voorhanden is.
Kan ook geen aandacht worden toegespitst...
Dat vereenvoudigt alles.
Meteen is alles in één reis afgedaan...

Wij zijn Brussel.
Wij wensen niet aanhalig te zijn ten opzichte der Vlaams-Belgische Staatsburgers.
Ze laten ons ijskoud.
Ze betalen belastingen. In oorlogstijd laten ze zich neerknallen.
« Vivre et mourir pour Bruxelles ».
Dat doen ze.
En dat volstaat.
Andere toenaderingspogingen vinden we overbodig...

Wij zijn Brussel.
Het heet dat we ook de hoofdstad zijn van België.
Ook voor de Vlamingen.
Het bestaan van hun taal erkennen we aan een straathoeke en af en toe aan een officiële gevel.
Basta voor de rest.
Wij wensen geen warmere aanhankelijkheid te betonen.
Gehechtheid, liefde of verbond, dat is alles larie en apekool.
Die 60 % uit het Noorden interesseren ons niet genoeg om er ons openlijk meer aan te wijden.

Wij zijn Brussel.
Wij willen geen Nederlands spreken, schrijven of beluisteren.
De Vlamingen op bezoek te Brussel, zullen Frans spreken.
Dat is onze aanmatiging, onze pretentie.
Dat is onze gedragsvorm van sociaal verkeer...
Niets is eenvoudiger, vlotter en gemakkelijker...
Wat hebben we aan eerbied voor landgenoten!
Dat de boeren zich de moeite getroosten Frans in te pompen, daarna zullen ze de eer hebben met ons, hoofdstedelingen, te kunnen en mogen konverseren.

In het leven moet men weten wat men wil...
Eens dat men het weet; leve men het uit: grof, ruw en brutaal.
En beschouwe men degenen die er niet mede akkoord gaan als « quantité négligeable »...
Het heet dat Brussel zou onrechtvaardig zijn.
En dan?

Eigenbaat gaat vóór!
Recht! Wat is recht?
Evenwicht, — vergelijk — simpatie — verzoening — verstandhouding?
Alles veel te ingewikkeld.
Wij Brussel maken het kort: « men heeft zoveel recht als men macht heeft.
De rest is literatuur!

Wij zijn Brussel.
Naasteliefde, gemeenschapszin...
« Qu'est-ce que c'est que ça pour quelque chose? »
Wij spreken de taal van ons milieu.
En dat volstaat.
Zelfzucht
Evenmin zult ge zeggen.
Hebben is hebben, mijn beste!
We zijn zo wat 600.000 die er één Franse taalkliek vormen.
We leven er als in een eiland.
En we vinden het zo best.
Die er buiten staan, zien we voorbij...
De Walen interesseren ons niet.
De Vlamingen nog veel minder.
De Walen tieren minder tegen ons.
Toevallig spreken ook zij Frans.

Wij zijn Brussel.
Dat volstaat.
Ons aanpassen bij het Belgisch kompleks van twee talen, twee volksaarden, twee culturen.
Wij denken er niet aan!
Dat zou dril en dressuur vergen...
Wij leven liever onaangepast.
Ongeïntegreerd,
Onsociaal,
Asociaal.
Om het even hoe de Vlamingen het noemen willen...
Hemel! Hoe zou te Brussel niet alles prettig, vlot en soepel kunnen verlopen, als die rot-Vlamingen het wilden...
Hoe? vraagt ge —
« Eenvoudig » antwoorden we — « Dat ze aanleg en aard-afkomst en herkomst — taal en cultuur verzaken — dat ze ontwortelden worden.
Dat ze zichzelf verzaken. En alle moeilijkheden zouden opgeruimd zijn.
Punt ».

Wij zijn Brussel.
Ten opzichte van hen die zich niet plooiën naar onze opvattingen betuigen we geen welwillendheid.
We zijn liever sociaal onbruikbare mensen die 60 % der Belgen tegen het hoofd stoten.
En die mogen het weten.
Wij zijn Brussel.
Wij zijn de hoofdstad.
Wij moeten ons tegenover vreemden kunnen handhaven als een « Capitale européenne ».
Dat vergt lef.
Het middel: de aanstellerigheid.
Er komt een flinke dosis exhibitionisme en snobisme bij te pas.
Biezonder te Brussel.
Te veel bewoners zijn afkomstig uit de provincies. Daar is men te eenvoudig, te natuurlijk, te oprecht. Met die mensen komt men er niet.
Wij moeten ons forceren. Wij moeten poseren, snoeven, bluffen.
Die ons niet volgen willen, verachten we.

Wij zijn Brussel.

De wereldzending die de onze is — a l'instar de Paris — noopt ons tot kordaat anti-vlaams zijn.

De Vlaamse Kultuur mag voor ons verstikken wanneer ze zich als zodanig wil voordoen...

Inschikkelijkheid ligt ons niet. We vertikken het te willen zien welke diensten we aan een ander zouden kunnen bewijzen...

Wij zijn Brussel.

Wij willen onbehaaglijk zijn

tegenover hen die een andere taal spreken dan Frans.

Vanzelfsprekend bedoelen we hier alleen onze Vlaamse staatsgenoten.

Duits en Engels, zijn talen die ons « Standing » geven.

Op het Nederlands — de taal van de meerderheid der Belgen, spuggen we.

Niet omdat het de taal der Nederlanders is — die laten ons onverschillig — maar omdat het de taal der Vlamingen is !

Dat die hun kultuur en wezen te Brussel zouden ontplooien zit ons dwars.

U begrijpt zulks niet ?

Lees dan « Le Soir — La Libre Belgique en Le Peuple ».

Deze kranten hebben de leus sinds decennia voorgehouden...

En wij varen er zo goed bij !...

Wij zijn zo bemind !...

Wij zijn Brussel.

Wij zijn kwaaddenkend en achterdochtig ten opzichte van de Vlamingen.

Wat de Vlamingen daar zeggen of denken omtrent hun recht, kunnen we alleen in een ongunstige zin verklaren.

Misschien is deze reactie kleingeestig.

Maar op dit gebied zijn we liever kleingeestig.

We zijn het trouwens altijd geweest, in veel.

Wij zijn Brussel.

We zijn de sterksten.

Bij ons zijn de zetels van banken, krediet- en verzekeringsmaatschappijen gevestigd.

Bij ons huist het hof,

zetelt het parlement,

regeren de ministers.

Bij ons heersen geld en gezag.

Naar ons moet elkeen opzien — omdat elkeen de zwakkere is.

Wij zijn hoger staanden dan geheel het slap provinciaal bestel.

En wec hem die ons wat wil aandoen !

Dadelijk worden we agressief en aanvalsbelust.

Lees onze franstalige kranten : éénstemmig en éénsgezind, vangen we aan met pesten, sarren en plagen : geen Vlaming wordt ontzien.

De Vlaamse ministers weten het.

We houden van die krachtproef :

moraal contra geld.

Nooit stonden we aan de kant der Vlamingen.

Die hebben immers het geld niet.

Misschien wel de morele waarde...

Maar dat is niet veel...

Wij zijn Brussel.

Wanneer Vlamingen binnen onze muren komen

Willen we dat ze zich bekneld voelen.

Zij moeten gewaar worden — spijt ze de meerderheid zijn — hoe we aan hun taal en kultuur — wezen en aard — geen levenontplooiing gunnen.

Zij moeten zich een beetje bedreigd voelen.

Daarin huist onze macht.

Wij zijn Brussel.

Met de Vlaamse omgeving willen we niet samenwerken.

Er is daartoe een beetje baldadigheid vereist.

Maar we komen er mede klaar. En vlot !

Het volstaat, nooit vatbaar te zijn voor rede en raad en alle verantwoordelijkheidsgevoel af te schudden.

Zo, is de zege onzer balsturige, eigenninnige taalkaste gewaarborgd !

Wij zijn Brussel.

Spreek ons nooit over barmhartigheid, ontfermen of erbarmen.

Honderd dertig jaar hebben we elke Vlaamse invloed « con animo » bestreden en verworpen.

Is dat niet ons recht ?

Ons verdoemlijk grondwettelijk recht ?

Subliem is artikel 23 wanneer ge het weet te misbruiken om uit taal-vrijheid, taal-tiranie te smeden !...

Wij zijn Brussel.

Soms zijn we bedillerig.

Het is trouwens het enig ogenblik waarop we enige belangstelling voeden voor Vlaamse aangelegenheden !... Het is om de rechten, noden of belangen door de Vlamingen vooropgezet te bestrijden. Het hoeft immers niet gezegd, dat we nooit ingrijpen uit hulpvaardigheid...

Dergelijke houding zou immers in strijd zijn met onze fundamentele opvattingen.

Wij zijn Brussel.

Steeds hebben we de franstaligen meer rechten toebedeeld dan de billijkheid het veroorloofde...

Nooit hebben we de Vlamingen toebedeeld waarop ze recht hebben en hadden.

Ons tekort aan bescheidenheid liet het niet toe...

Ons etisch, persoonlijkheidspeil ligt daarvoor niet hoog genoeg.

We kleven liever de laagheid aan...

Wij zijn Brussel.

Wie meent dat we na honderddertig jaren beleidservaring openstaan voor sintesis en compromis, die heeft het verkeerd voor.

Wij hunkeren niet naar bezadigheid.

Onze politiek ten overstaan van de rechtsoverdringen der Vlamingen blijft er een die beziel is door pro-franse affektiviteit en emotionaliteit.

Geen plaats blijft er over.

Voor een pro-nederlands gericht oordeel.

Pas si bêtes !

Wij zijn Brussel.

We zouden er een andere levensstijl kunnen op na houden : ruimer, groter...

Maar dan moeten we de kankers van bourgeoisisme en immobilisme uitsnijden...

Daar voelen we niets voor...
Bekrompenheid vereenvoudigt zo behaaglijk de dingen. Onze conventies zijn zo prettig.
Ze zijn zo knap naar ons dom lijf geknipt.
Ze zitten ons zo goed...
Eén enkele taal : de Franse (met of zonder Beulemans inslag — om het even).
We dragen onze Brusselse mentaliteit over van vader op zoon.
Zij is verwrongen en vervormd door de enkel — richting van de pro-franse stroming ; zij beantwoordt wellicht niet aan de essentiële noden van een tweetalige Belgische gemeenschap... Maar och kom : ons gekoketteer met valse en voze opvattingen liet ons gedurende honderddertig jaren toe te zijn wat we zijn — spijt universele bespotting in de figuur van Beulemans.

Wij zijn Brussel.
Tegenover de Vlaamse wereld zouden we een houding van liefdevol begrip kunnen aannemen.
We zouden b.v. de letterkundige activiteit van haar schrijvers kunnen eigen maken en verwerken, maar zie je : het is zo vertikt gemakkelijker ze te negeren. Er is slechts een beetje cinisme voor nodig. Niets komt vlotter op dan de spot...
Maar hiervan maken we niet eens een overdadig gebruik. — Gebrek aan belangstelling werkt afdoender. — We lezen hun werken niet. — In geen uitstalling ziet ge hun boeken.

Wij zijn Brussel.
Wij vormen een soort.
We zijn anti-vlaams georiënteerd.
We hebben deze gerichtheid in ons laten rijpen als een onberedeneerde drang.
Het is een drift.
Het is iets bestiaals — in dienst van machtswellust en zelfoverschatting.
Het gevolg er van is, dat we bestendig handelingen verrichten die de Vlaamse gemeenschap afwijzen, afstoten en kwetsen...
Maar des te beter, nietwaar ?

Wij zijn Brussel.
Op het sentimenteel vlak zijn we dweepers.
« La France, et rien que la France, ainsi m'aide Dieu ». is bij ons einde en begin van alle dingen.
Omtrent de taal- en kulturrechten van méér dan 60 % van de Belgische staatsbevolking, zijn we tot geen nuchtere bezinning in staat.
Wat in België de uitstraling van het Frans kultuur-imperialisme niet bevordert, verwerpen we.
Dat is ons aktief pro-frans fanatisme.

Wij zijn Brussel.
We zijn eenzellig en gesloten.
Geen open deuren naar de Vlaamse buitenwereld.
Onze houding is gewild — gezocht — berekend.
Elke verandering zou een hinder betekenen.
Zo zijn we.
Noem het een gebrek aan de sociale kant, van onze persoonlijkheidsontwikkeling.
Om het even.
We zijn zó.

Wij zijn Brussel.
Het hoogste procent der agglomeratie-bewoners bestaat uit ingewekenen van Vlaamse af- en herkomst.
We hebben er te samen voor gezorgd dat bij deze ingewekenen heel gauw, de innerlijke eerlijkheid en de uiterlijk overeenstemmende oprechtheid gewurgd werden.
We hebben ze aangewakkerd om schijnvertoon en gekunsteldheid — versta vreemde Franse taalprosserij — te verkiezen boven de oorspronkelijke eigen taal.
We zijn er prachtig in geslaagd, — door list — door verdraaing — door tendencieuse voorstellingen — door sociale drukking en geplogenheden — door halve-woorden — door administratieve maatregelen — door school-onderricht — door premies — bevorderingen en decoraties...
Hemel we beschikken over zoveel middelen — die zo gekompliceerd zijn en waren — dat het element — het smerige — dat aanstoot kon geven — vlot kon verdoezeld worden...
En dan : wie hebben we benadeeld ?...
De « persoon » ? Het was of is maar een Vlaming !
Het « Vlaams boek » ? Qu'est-ce que c'est que ça pour quelque chose ?
Het enig nadeel :
We zitten opgescheept met een verpletterend aantal Kakenbroeks en Beulemans waarvan de kreatief-sociale waarde zeer voos en goor aandoet...
« Mais que voulez-vous, on ne sait pas toujours tout avoir, hein ! »

Wij zijn Brussel.
Weet ge wat eigenwijs betekent ?
De waarde van zijn eigen inzicht niet meer juist kunnen afwegen tegenover de waarde van andermans oordeel — maar zó : dat ge bij voorbaat uzelf gelijk geeft...
Te Brussel, zijn we zo.
We hebben ten opzichte van de Vlaamse belangen in de hoofdstad een wilskrachtige en zelfstandige positie aangenomen die met het gezond verstand niets gemeen heeft.
Zo is wellicht en onze wilskracht en onze zelfstandigheid een karikatuur geworden...
Maar onze eigenwijsheid en eigenzinnigheid bleven gaaf...

Wij zijn Brussel.
Hoogmoed — trots — ijdelheid.
Hooghartigheid — verwaandheid en opgeblazenheid beletten in ons milieu alle degelijk contact met de realiteit
Meteen is groei van wijsheid en levensinzicht uitgesloten.
Gelukkig !!!
Welke katastroof zou er niet over ons neerkomen indien we innerlijke rijpheid en gezonde levensbeschouwing in ons lieten ontluiken !

Wij zijn Brussel.

En wij menen dat wij het goed voor hebben...

Noem het schijnheiligheid

Want wij gonzen en ronken — net als overal elders in de wereld over vaderlandsliefde en andere supra-verhevene gevoelens —

Naar buiten stallen wij inderdaad nooit andere bedoelingen uit, dan goede en edele...

Maar het is in onze weigering — in ons weglaten — in ons verzwijgen — en in ons stiekum verguizen en depreciëren, van al wat Vlaams is, dat wij het opgeven, ons beter voor te doen dan we in ons wezen zijn...

Achter verraderlijke sluwheid en slinksheid ageren we dag en nacht, tegen dat wat

binnen onze muren het welzijn der Vlamingen zou kunnen verwezenlijken.

« Vive Bruxelles ».

Vlaams Aktiekomitee voor het Rode Kruis. — Nieuwe statuten van het Rode Kruis van België, goedgekeurd op de algemene vergadering van het Rode Kruis op 7 mei 1961, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 31 augustus 1961.

Ter vergelijking wordt verwezen naar het Mededelingenblad van het V.V.A., jaargang 1958, n° 12, waarin zijn opgenomen de vroegere statuten van het Rode Kruis en de statutaire wijzigingen en aanvullingen, voorgesteld door het Aktiekomitee voor het Rode Kruis.

HOOFDSTUK I. — Voorafgaande bepalingen.

Artikel 1. De vereniging bestaande onder de benaming «Het Rode Kruis van België» wordt ingesteld overeenkomstig de conventie van Genève. Zij is een instelling van openbaar nut (*), die krachtens de wet van 30 maart 1891, burgerlijke rechtspersoonlijkheid geniet. Zij kleeft de principes aan van de internationale conventies die op het Rode Kruis betrekking hebben en waarvan België medeondertekenaar is. Zij is lid van de Liga der Rode-Kruisverenigingen. De vereniging heeft als onderscheidingsteken het rode kruis op witte achtergrond, aangenomen door de conventie van Genève. Haar arbeidsveld omvat het ganse Koninkrijk.

Art. 2. De duur van de vereniging is onbepaald.

Doeleinden van het Rode Kruis.

Art. 3. Het Rode Kruis van België, als helper van de openbare besturen, stelt zich ten doel :

In oorlogstijd :

1° zijn medewerking te verlenen aan de gezondheidsdienst van het leger en aan de burgerlijke sanitaire overheden ;

2° bij te dragen tot de verlichting der noden van alle oorlogsslachtoffers, zo burgerlijke als militaire.

In vreedstijd :

1° de nodige voorbereidingen te treffen — zowel wat betreft zijn hulpmiddelen als zijn bedrijvigheid — voor de vervulling van zijn taak in tijd van oorlog.

Bij de vervulling van deze taken zal het zich schikken naar de eventuele onderrichtingen van de Minister van Landsverdediging en van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin.

2° Hulp te verlenen aan de slachtoffers van openbare rampen of onheilen en de eerste zorgen te verlenen aan slachtoffers van ongevallen.

(*) De overeenkomstig Nederlandse uitdrukking « instelling van openbaar nut » heeft in deze taal een dubbele betekenis. Er wordt met nadruk op gewezen dat deze uitdrukking hier niet de betekenis heeft voorzien bij de wet van 1954.

3° Bij te dragen tot de verbetering van de volksgezondheid, de voorkoming van ziekten, de verzachting van het lijden der bevolking, alsmede bij te dragen tot de behandeling der zieken in de ziekenhuizen, zonder evenwel, op deze gebieden, in te gaan tegen gebeurlijke onder-richtingen van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin.

Samenstelling van het Rode Kruis.

Art. 4. Het Rode Kruis van België bestaat uit :

1. Gewone leden,
2. Werkende leden,
3. Beschermende leden,
4. Leden van het Jeugd-Rode Kruis,
5. Ereleden.

Art. 5. Om als gewoon lid beschouwd te worden, moet men een jaarlijkse bijdrage storten die vastgesteld wordt door de Algemene Raad.

Art. 6. Om als werkend lid beschouwd te worden, moet men :

- a) aanvaard worden door de plaatselijke afdeling, bij haar ontstentenis door het provinciaal komitee ; voor de personen in het buitenland gehuisvest, door het Centraal Direktiekomitee of door een bevoegde algemene afvaardiging in de internationale statuten voorzien ;
- b) een jaarlijkse bijdrage storten die vastgesteld wordt door de Algemene Raad ;
- c) met deze statuten instemmen.

Art. 7. Om beschermid te zijn van het Rode Kruis moet men :

- a) een jaarlijkse bijdrage gestort hebben waarvan het minimum bedrag door de Algemene Raad is vastgesteld ;
- b) instemmen met deze statuten ;
- c) als dusdanig aanvaard worden door de Algemene Raad.

Art. 8. Om lid te worden van het Jeugd-Rode Kruis moet men een bijdrage storten die vastgesteld wordt door de eigen reglementen van deze afdeling en met genoemde reglementen instemmen.

Art. 9. De Algemene Raad kan de titel van erelid toekennen voor buitengewone diensten bewezen aan de vereniging.

Art. 10. De uitsluiting van een lid kan slechts door een gemotiveerde kennisgeving vanwege een provinciaal komitee, aan het Centraal Direktiekomitee aangevraagd worden. Alvorens uitspraak te doen, verzoekt het Centraal Direktiekomitee, per aangetekende brief, het betrokken lid uitleg te verschaffen over het hem ten laste gelegde feit en, gebeurlijk, vóór hem te verschijnen. De uitsluiting zal gemotiveerd, per aangetekende brief, ter kennis van belanghebbende worden gebracht.

Art. 11. Ieder lid van de vereniging dat weigert zijn bijdrage te betalen, zal als ontslagnemend beschouwd worden.

Inkomsten.

Art. 12. De Algemene Raad stelt de aard van de toegelaten ontvangsten, het bedrag van de bijdragen, de wijze van innen en hun verdeling vast.

Art. 13. Iedere storting aan de vereniging gedaan, is een kosteloze gift, onherroepelijk in haar voordeel verworven. Het ontslagnemend lid of de erfgenamen van een overleden lid, behouden diens gevolgde generlei recht op het maatschappelijke vermogen, zelfs in geval van ontbinding van de vereniging.

Maatschappelijke zetel.

Art. 14. Het Rode Kruis van België heeft zijn maatschappelijke zetel in de Brusselse agglomeratie.

Maatschappelijk jaar.

Art. 15. Het maatschappelijk jaar begint op 1 januari.

HOOFDSTUK II. — *Het beheer van het Rode Kruis van België.*

Art. 16. Het hoger beheer van de vereniging is toevertrouwd aan een algemene raad.

Zijn leden van de Algemene Raad :

1. De voorzitter van het Rode Kruis van België,
2. De afgevaardigde van de Minister van Landsverdediging,
3. De afgevaardigde van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin,
4. De afgevaardigde van de Minister van Buitenlandse Zaken,
5. De inspecteur-generaal van de Gezondheidsdienst van het Leger,
6. De voorzitter van het geneeskundig comité,
7. De voorzitters der negen provinciale komitees,
8. Zestien nationale leden benoemd overeenkomstig artikel 17 en gekozen volgens een billijk evenwicht tussen de twee taalgemeenschappen,
9. De gewestelijke afgevaardigden verkozen overeenkomstig artikel 34,
10. Drie afgevaardigden aangeduid door de interprofessionele verenigingen, die op de meest representatieve wijze het geheel der arbeiders vertegenwoordigen, gekozen door de Algemene Raad,
11. De voorzitter van de Algemene Belgische Persbond.

Art. 17. De voorzitter van het Rode Kruis van België, de twee ondervoorzitters, de voorzitter van het geneeskundig comité, de voorzitters van de negen provinciale komitees en de nationale leden worden door de Koning benoemd, na voorstel van de Algemene Raad, die hierover bij gewone meerderheid beslist en mits de aanwezigheid van de 2/3 der leden.

Indien dit quorum van aanwezigheid niet wordt bereikt, zal een tweede vergadering — binnen de vijftien dagen gehouden — geldig kunnen beraadslagen, onafgezien het aantal aanwezige leden.

Twee ondervoorzitters, benoemd door de Koning, worden belast met de vervanging van de voorzitter als deze afwezig of belet is. Zij moeten elk tot een verschillende taalgemeenschap behoren.

De inspecteur-generaal van de Gezondheidsdienst van het Leger en de afgevaardigde van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin voeren de titel van ondervoorzitter.

De voorzitter van het Rode Kruis en de voorzitter van het geneeskundig comité worden benoemd voor vier jaar. De andere leden van de Algemene Raad worden benoemd voor vier jaar en treden voor de helft, om de twee jaar af. Al deze mandaten zijn hernieuwbaar. Het lot zal de orde van uittreding der leden bepalen, en, voor de eerste maal, deze onder hen aanduiden, waarvan het mandaat slechts over twee jaar loopt. In geval van ontslag of afsterven van één der leden, zal de nieuwe titularis het mandaat van zijn voorganger beëindigen.

Art. 18. De functie van voorzitter, van ondervoorzitter, van voorzitter van het geneeskundig comité, van lid van het Centraal direktiekomitee, van provinciaal voorzitter, is onverenigbaar met de uitoefening van een parlementair mandaat of met de functie van staatsbeambte, met uitzondering van leden der functie van de rechterlijke orde en van het hoger onderwijs. De titularissen van bovenvermelde functies bij het Rode Kruis, die, tijdens de duur van hun functie, een parlementair mandaat aanvaarden, worden uit dien hoofde beschouwd als ontslagnemend uit hun functie bij het Rode Kruis.

Art. 19. De Algemene Raad regelt de bedrijvigheid en de werking van de vereniging, binnen het kader der statuten. Hij vergadert minstens tweemaal per jaar of op bijeenroeping door de voorzitter.

De voorzitter is gehouden de Algemene Raad bijeen te roepen op een gemotiveerde aanvraag, ondertekend door vijf zijner leden. De Algemene Raad mag slechts beraadslagen wanneer twintig zijner leden aanwezig zijn, tenzij hoogdringendheid wordt ingeroepen door 2/3 der aanwezige leden.

De afgevaardigden van de Ministers kunnen, in geval van belet, vervangen worden door een andere afgevaardigde van hun departement ; de voorzitters van de provinciale komitees door een lid van het provinciaal comité. De plaatsvervangers zijn stemgerechtigd.

De afgevaardigden van de interprofessionele verenigingen kunnen vervangen worden door een ander lid van hun vereniging, die stemgerechtigd is.

De Algemene Raad beslist in beroep over iedere betwisting tussen het Centraal Direktiekomitee, voorzien bij artikel 20, en de andere organismen van de vereniging.

Art. 20. In de schoot van de Algemene Raad, wordt een centraal direktiekomitee gevormd, samengesteld uit :

1. de voorzitter van het Rode Kruis,
2. de twee verkozen ondervoorzitters,

3. de voorzitter van het geneeskundig comité,

4. acht tot tien leden gekozen onder de nationale en gewestelijke leden, volgens een billijk taalevenwicht.

Onder dweze leden duidt de Algemene Raad deze aan, die belast worden met de functies van algemene ekonoom en van algemene penningmeester der vereniging.

De inspecteur-generaal van de Gezondheidsdienst van het Leger en de afgevaardigde van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin kunnen, met raadgevende stem, de zittingen van het Centraal Direktiekomitee bijwonen.

Art. 21. De Algemene Raad kan, in zijn schoot en op voorstel van de algemene penningmeester en van de algemene ekonoom, de leden aanduiden, die er mede zullen belast worden als plaatsvervangers van deze laatste op te treden.

Art. 22. Het Centraal Direktiekomitee neemt het beheer der vereniging waar binnen het kader der bevoegdheden, die hem door de Algemene Raad worden toegekend. Het verzekert de uitvoering van de beslissingen, door deze laatste genomen. Het brengt regelmatig aan de Algemene Raad verslag uit over zijn bedrijvigheid. Het vergadert minstens eenmaal per maand of op bijeenroeping door de voorzitter.

Het bepaalt welke algemene diensten nodig zijn voor de werking van de vereniging ; het benoemt en ontslaat de personeelsleden die geroepen zijn om er deel van uit te maken. Op dat gebied zal het zijn bevoegdheid volledig of gedeeltelijk kunnen overdragen aan de directeur-generaal.

De benoeming van de directeur-generaal is evenwel voorbehouden aan de Algemene Raad, op voorstel van het Centraal Direktiekomitee.

Art. 23. De zittingen van de Algemene Raad en van het Centraal Direktiekomitee, alsmede de algemene vergaderingen, worden voorgezeten door de voorzitter. De voorzitter vertegenwoordigt het Rode Kruis van België in dezès betrekkingen met de regering, de buitenlandse verenigingen en de internationale organismen ; hij handelt in naam van het Centraal Direktiekomitee ; hij is bevoegd om, in spoedeisende gevallen, beslissingen te nemen, die de vereniging binden.

Hij ondertekent de brieven, die aan de openbare besturen worden gezonden, en, samen met de algemene penningmeester of de directeur-generaal, de brieven, die van aard zijn de vereniging te binden.

De voorzitter van het Rode Kruis kan aan een door hem gekozen persoon, procuratie verlenen in geval hij geroepen is om het Rode Kruis in rechte te vertegenwoordigen, notariële of onderhandse akten te ondertekenen, die de vereniging binden.

Art. 24. De algemene penningmeester organiseert en leidt in naam van het Centraal Direktiekomitee alle verrichtingen inzake boekhouding en thesaurie.

Elke maand legt hij aan het Centraal Direktiekomitee de staat der thesaurie voor en, om de drie maand, de staat der boekhouding wat betreft de balans.

Hij legt aan de Algemene Raad de balans voor en een ontwerp van de begroting.

Hij brengt jaarlijks verslag uit aan de algemene vergadering.

Hij is de financiële raadgever van de vereniging.

Art. 25. De algemene ekonoom organiseert en leidt, in naam van het Centraal Direktiekomitee, de magazijnen, depots en gebouwen.

Om de drie maand legt hij aan het Centraal Direktiekomitee een algemene stand van zaken voor en maakt tegen het einde van het dienstjaar de inventaris van het roerend en onroerend bezit van de vereniging op.

Hij brengt jaarlijks verslag uit aan de algemene vergadering.

Art. 26. De directeur-generaal voert de beslissingen uit van het centraal direktiekomitee.

Hij heeft de leiding van het personeel en zorgt voor de goede gang van de diensten van het Rode Kruis, alsmede van deze der inrichtingen die van de vereniging afhangen.

Hij is de afgevaardigde van het centraal direktiekomitee bij de provinciale en plaatselijke komitees, aan dewelke hij de richtlijnen en de onderrichtingen mededeelt, bestemd om de goede werking der Rode Kruisdiensten over geheel het land te verzekeren.

De directeur-generaal moet blijk geven van een grondige kennis van beide landstalen.

Hij woont de vergaderingen bij van het centraal direktiekomitee en van de algemene raad, waarvan hij het sekretarisschap waarneemt.

Art. 27. De administratie van het Rode Kruis zal met de provinciale komitees en met de afdelingen korresponderen in de taal van de streek en met de partikulieren in de taal van hun streek, tenzij deze laatsten een andere taal zouden gekozen hebben.

Art. 28. Het centraal directiecomité en de directeur-generaal worden ermee belast, ieder voor wat hun bevoegdheid betreft, te waken over de eerbiediging van de statutaire taalvoorschriften.

Het geneeskundig comité.

Art. 29. Bij de algemene raad wordt een geneeskundig comité opgericht dat bestaat uit een voorzitter en tien provinciale hoofdgeneesheren (het Comité van Brabant telt er twee, een van elke taalrol) voorgesteld door het centraal directiecomité en benoemd door de algemene raad; uit een geneesheer-afgevaardigde van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin en een geneesheer-afgevaardigde van de Gezondheidsdienst van het Leger.

Uit de tien hoofdgeneesheren zal een ondervoorzitter worden gekozen die tot een andere taalgroep behoort dan die waartoe de voorzitter behoort.

Art. 30. Het geneeskundig comité mag aan het centraal directiecomité de oprichting voorstellen van tijdelijke commissies bestaande uit gespecialiseerde geneesheren en apothekers, voor het bestuderen van bepaalde vraagstukken.

Art. 31. Het geneeskundig comité bestudeert de vraagstukken die hem door het centraal directiecomité voorgelegd worden. Het mag, op eigen initiatief, overgaan tot het onderzoek van alle andere geneeskundige vraagstukken, die tot het gebied van het Rode Kruis behoren en de uitslag van deze studiën aan het centraal directiecomité overmaken.

HOOFDSTUK III. — De provinciale comités, samenstelling.

Art. 32. De bedrijvigheid van het Rode Kruis, in de provincies, wordt geordend door:

- a) het provinciaal comité,
- b) de provinciale vergadering der voorzitters van de plaatselijke afdelingen.

De provinciale comités zijn samengesteld uit:

1. een voorzitter,
2. een of twee ondervoorzitters,
3. een provinciaal hoofdgeneesheer,
4. een sekretaris,
5. een penningmeester,
6. een mobilisatiehoofd,
7. een apotheker,
8. 2 tot 4 provinciale leden,
9. gewestelijke afgevaardigden, verkozen overeenkomstig artikel 34.

De gezondheidsinspecteur of inspecteurs, aangeduid voor de provincie, nemen, met raadgevende stem, deel aan de beraadslagingen van het provinciaal comité.

Voor het provinciaal comité van Brabant zal men bij deze samenstelling rekening houden met het bestaan van twee taalgemeenschappen in deze provincie.

Art. 33. De voorzitter van het provinciaal comité wordt benoemd bij koninklijk besluit, op voorstel van de algemene raad, geformuleerd na advies van de provinciale vergadering.

De ondervoorzitters, de provinciale hoofdgeneesheer, de sekretaris, de provinciale leden, de penningmeester, het mobilisatiehoofd en de apotheker worden benoemd door de algemene raad, op voorstel van de provinciale vergadering.

Zij worden gekozen op een lijst die voorgedragen wordt door de provinciale voorzitter en vertegenwoordigen alle maatschappelijke lagen en opniestromingen van de bevolking.

Deze provinciale comités zullen de taalverhouding van de provincie weergeven.

De leden van het provinciaal comité worden benoemd voor een tijdperk van vier jaar; om de twee jaar treden zij voor de helft af; al deze mandaten zijn hernieuwbaar. Het lot zal de orde van uittreding bepalen en, voor de eerste maal, dezen onder hen aanduiden waarvan het mandaat slechts over twee jaar loopt.

In geval van ontslag of afsterven van één der leden, zal de nieuwe titularis het mandaat van zijn voorganger beëindigen.

Art. 34. De provinciale vergadering van de voorzitters der plaatselijke afdelingen kiest de gewestelijke leden die van rechtswege zetelen in de algemene raad.

Er zal overgegaan worden tot de aanduiding van 3 gewestelijke afgevaardigden per provincie (4 voor Brabant) plus een afgevaardigde per volledige schijf van 5.000 leden behorende tot de categorieën 1., 2., en 3. van artikel 4.

De mandaten lopen over een periode van vier jaar en kunnen hernieuwd worden.

De zetelberekening wordt gebaseerd op de ledentelling van de vereniging voor het dienstjaar waarvan de meest recente algemene vergadering de werkzaamheden heeft geregistreerd.

Art. 35. De provinciale comités verzekeren het contact tussen de plaatselijke afdelingen en het centraal directiecomité. Zij bestuderen de vraagstukken die alle plaatselijke afdelingen van de provincie aanbelangen en tevens de bijzondere plannen voor de provinciale werking binnen het kader van het Rode Kruis-programma.

Zij zorgen voor regelmatige onderlinge contacten van de plaatselijke voorzitters en leggen aan de algemene raad alle maatregelen voor die van aard zijn om de ontwikkeling van het Rode Kruis te bevorderen.

Zij bevorderen en vergemakkelijken de oprichting van plaatselijke afdelingen. Zij stellen eventueel de ontbinding voor van weinig actieve comités en de schorsing van plaatselijke afdelingen waarvan het bestaan zonder nut wordt geoordeeld. Deze beslissingen moeten ter goedkeuring aan het centraal directiecomité worden voorgelegd.

Zij zorgen ervoor dat de schikkingen op taalgebied voorzien in de onderhavige statuten, in acht genomen worden.

In geval van oorlog of bij rampen kan het centraal directiecomité sommige zijner bevoegdheden overdragen op de provinciale comités.

Art. 36. De voorzitter van het provinciaal comité is de bestendige vertegenwoordiger van het centraal directiecomité in zijn provincie. Hij zit de provinciale vergaderingen voor. Hij vervult de opdrachten die hem door de algemene raad of het centraal directiecomité worden toevertrouwd.

Hij treedt op in aangelegenheden waarbij de samenwerking van meerdere plaatselijke afdelingen nodig blijkt. Hij beslecht de geschillen die in de schoot van een plaatselijke afdeling of tussen verschillende afdelingen oprijzen.

Hij waakt over een stipte uitvoering van het Rode Kruis-programma.

Wanneer de provinciale voorzitter weerhouden is, wordt hij vervangen door een van de ondervoorzitters.

Art. 37. De provinciale voorzitter roept de leden van de provinciale vergadering samen, telkens hij zulks nuttig oordeelt en minstens eenmaal per semester.

Hij roept ze eveneens samen op aanvraag van een vijfde der leden van bedoelde vergadering.

HOOFDSTUK IV. — De plaatselijke afdelingen.

Art. 38. De plaatselijke afdelingen worden ingesteld door het centraal directiecomité, op voorstel van het provinciaal comité.

In principe mag er per gemeente slechts één plaatselijk comité bestaan. Op voorstel van het provinciaal comité en na instemming van het bestaande comité van de plaatselijke afdeling, kan het centraal directiecomité op deze regel uitzondering maken.

Art. 39. De comités der plaatselijke afdelingen en de organismen die van hen afhangen, regelen hun werkzaamheden overeenkomstig het doel der instelling, de statuten der vereniging en de voorschriften van het centraal directiecomité.

Art. 40. De plaatselijke afdelingen worden beheerd door een comité, opgericht volgens een huishoudelijk reglement opgemaakt door het centraal directiecomité en door de algemene raad bekrachtigd.

Het plaatselijk comité maakt zijn werkprogramma op en organiseert de plaatselijke diensten van het Rode Kruis, volgens de voorschriften van het hoofdbestuur. Het schikt zich naar de voorschriften van het centraal directiecomité voor wat de boekhouding van geld en goederen betreft. Bij het oprichten van een werk of instelling, beantwoordend aan een plaatselijk of gewestelijk belang, dient het zich voorafgaandelijk te richten tot het centraal directiecomité, na advies van de provinciale voorzitter.

Ingeval geen overeenstemming bereikt wordt, kan het plaatselijk comité beroep doen bij de algemene raad, die in laatste instantie beslist.

Art. 41. Ieder jaar, op het einde van januari, maken de comités der plaatselijke afdelingen en andere, van de vereniging afhangende instellingen — langs het provinciaal comité om — hun rekening van ontvangsten en uitgaven aan het centraal directiecomité over, alsmede hun balans, opgemaakt volgens de voorschriften van dit laatste. Deze rekeningen worden aan de algemene raad voorgelegd, samen met de jaarlijkse balans van de vereniging,

waarin ze worden opgenomen met het oog op de algemene resultaten en inzonderheid op het vermogen van het dienstjaar.

De benutting of de belegging van de op het einde van het dienstjaar beschikbare fondsen der plaatselijke komitees, gebeurt door elk komitee, in overleg met het centraal directiekomitee.

HOOFDSTUK V. — De algemene vergadering.

Art. 42. In mei wordt ieder jaar, te Brussel, een algemene vergadering gehouden, waaraan deelnemen, de leden van de algemene raad, de leden van het geneeskundig komitee, de leden der provinciale komitees, de voorzitter en sekretaris der plaatselijke afdelingen, de afgevaardigden van de plaatselijke afdelingen, verkozen door het komitee van hun afdeling, naar rata van één op 500 leden.

De datum, de plaats en de agenda der vergadering worden minstens vijftien dagen van tevoren medegedeeld.

Art. 43. De algemene raad brengt aan de vergadering verslag uit over de administratieve toestand en de bedrijvigheden der vereniging, en deelt haar de rekeningen, de balans en de door de algemene raad goedgekeurde begroting mede. Deze dokumenten worden, vijftien dagen vóór de vergadering, op de centrale zetel van de vereniging, ter beschikking gesteld van de leden van de algemene vergadering.

Art. 44. De algemene vergadering beraadslaagt over de punten op de agenda vermeld. De agenda wordt door de algemene raad opgemaakt. Zij moet al de voorstellen bevatten, onderkend door minstens 20 leden, geroepen om te zetelen in de algemene vergadering of door minstens 100 leden van de vereniging. Deze voorstellen dienen, minstens een maand vóór de algemene vergadering aan het centraal directiekomitee overgemaakt te worden.

Art. 45. Na de algemene vergadering, worden een verslag over de bedrijvigheid der vereniging, alsmede de rekeningen van uitgaven en ontvangsten over het verlopen dienstjaar, aan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin en aan de Minister van Landsverdediging overgemaakt.

Art. 46. De Voorzitter moet binnen de maand, de algemene vergadering bijeenroepen, telkensmale hij er door de algemene raad om verzocht wordt.

Art. 47. De beslissingen van de algemene vergadering, van de algemene raad en van het centraal directiekomitee, worden bij meerderheid van stemmen genomen.

HOOFDSTUK VI.

Art. 48. Alle personen, die deel uitmaken van de algemene raad van het geneeskundig komitee, alsmede van de provinciale en plaatselijke komitees, zullen hun functie ten kosteloozen titel waarnemen.

Art. 49. Onderhavige statuten kunnen slechts gewijzigd worden door een algemene vergadering, uitsluitend te dien einde samengeroepen.

De voorgestelde wijzigingen kunnen slechts aangenomen worden indien zij door twee derden der aanwezige leden worden goedgekeurd. Zij zijn echter slechts definitief geldig, na bij koninklijk besluit te zijn bekrachtigd.

Art. 50. Al wat in onderhavige statuten niet is voorzien, wordt voorlopig door de algemene raad geregeld, mits voorlegging aan de eerstkomende algemene vergadering.

Art. 51. Het centraal directiekomitee zal aan de algemene raad de aanneming voorstellen van een huishoudelijk reglement dat tot doel heeft de toepassing van onderhavige statuten nader te verklaren. Dit reglement zal geïnspireerd zijn op het geheel van de taalwetgeving, en zal onder meer de taalverhouding en het gebruik der talen in de schoot van de Administratie nader bepalen.

Voorlopige schikking.

Art. 52. Het centraal directiekomitee zal alleen maar worden hernieuwd één jaar na hernieuwing van de Algemene Raad, overeenkomstig onderhavige statuten.

De Onderlinge Ziekenkas

Mutualiteitsvereniging voor Vrije Beroepen
Wettelijk erkend bij Koninklijk Besluit van 20-10-1953
Telefoon : 38.49.48 — Postcheque : 4402.75

De Onderlinge Ziekenkas werd gesticht door en voor de vrije beroepen.
De Onderlinge Ziekenkas omvat volgende diensten :

A. DE GEZONDHEIDSDIENSTEN :

verlenen aan de leden en hun gezin dezelfde voordelen en tussenkomsten als deze voorzien voor het Regentsbesluit van 21 maart 1945 betreffende de verplicht verzekerden.

Bijdrage :

voor alleenstaanden 180 fr. per maand
voor gezinshoofden 230 fr. per maand
voor schoolgaande kinderen van 17 tot 25 jaar en inwonende ascendenten wier maandelijks inkomen 2.000 fr. niet overtreft 50 fr. per maand.

B. DIENST DER VERGOEDING BIJ VOLLEDIGE WERKONGESCHIKTHEID ten gevolge van ziekte en ongeval.

De vergoedingen worden uitgekeerd van de 21^e dag der werkongeschiktheid af.

REEKS E. maandelijkse bijdrage 85 fr.
dagelijkse vergoeding : 300 fr. per werkdag gedurende 5 maanden + 10 dagen.
100 fr. tot de ouderdom van 64 jaar voleind.

REEKS F. maandelijkse bijdrage 170 fr.
dagelijkse vergoeding : 500 fr. per werkdag gedurende 5 maanden + 10 dagen.
200 fr. tot de ouderdom van 64 jaar voleind.

REEKS G. maandelijkse bijdrage 225 fr.
dagelijkse vergoeding : 500 fr. per werkdag gedurende 2 maanden + 10 dagen.
700 fr. per werkdag gedurende de drie volgende maanden.
400 fr. tot de ouderdom van 64 jaar voleind.

REEKS H. maandelijkse bijdrage 275 fr.
dagelijkse vergoeding : 700 fr. per werkdag gedurende 5 maanden + 10 dagen.
400 fr. tot de ouderdom van 64 jaar voleind.

OUDERDOMSGRENS voor aanvaarding 55 jaar.

WACHTTIJDEN voor gezondheidsdiensten en vergoeding voor werkongeschiktheid 6 maanden; kraamfonds 10 maanden.

Bijdragen te storten maandelijks, per trimester, per semester of per jaar. Ze mogen van het bedrijfsinkomen afgetrokken worden.

SLUIT AAN BIJ DE ONDERLINGE ZIEKENKAS Markgravelei 26, te Antwerpen

Desgewenst komt een afgevaardigde aan huis inlichtingen verschaffen.

HET BESTUUR :

de Sekretaris, de Voorzitter,
Dr R. Roosens. Dr J. Van Reeth.

Ondervoorzitters,

Dr P. Timmermans. Apot. M. Raeymaeckers.

Dr A. Corthouts, Mter E. Daeseleire, Apot. J. De Decker, Dr J. Goovaerts, Dr A. Huybrechts, Dr R. Luyten, A. Kengen mondarts, A. Saen Architect.